

Het woord is aan *dr. W. Drees*:

U zult begrijpen, dat het niet mijn plan is om na al wat op dit, naar mijn mening voortreffelijk geslaagde congres dat op zo hoog peil stond, gezegd is, na de aanneming van het verkiezingsprogram en de rede van Vondeling, nu nog eens politieke beschouwingen te gaan houden. Wanneer ik toch een enkel woord tot u zeg, dan houdt dat verband met een taak, die mij door het partijbestuur is opgedragen. Toen we de gemeenteraadsverkiezingen hadden, heb ik ik een enkele vergadering gesproken, meer invallende voor een ander, gezegd, dat, al nam ik eigenlijk aan de campagne van de raadsverkiezingen geen deel, ik hoopte wel ten volle mee me te kunnen inzetten voor de verkiezingspropaganda voor heel de actie die we dit jaar voor de Kamerverkiezingen zullen voeren. Toen heeft het partijbestuur gezegd: Dan zouden we toch al met een bepaalde vorm van activiteit kunnen beginnen. En daarom sta ik hier. Wij gaan uitdragen wat in ons verkiezingsprogram is vastgelegd. Ook de geest waarin we samenwerken in onze beweging, waarin op dit congres is gedebatteerd en waarvan we mochten wensen, dat in het algemeen in Nederland op zo'n peil moeilijke politieke problemen zouden kunnen worden besproken. Als wij dat gaan doen, dan hebben wij daarvoor de propagandamiddelen nodig en daarvoor is geld een onmisbaar middel. Nu heeft vier jaar geleden de KVP, toen zij zich richtte tot katholieke werkgevers, om geld bijeen te brengen voor de KVP-

actie, gezegd: 'De Partij van de Arbeid beschikt toch reeds over ruime fondsen en we moeten daar ook wat tegenover kunnen stellen.' Dat was toen niet het geval, die fondsen moesten op het laatste moment worden bijeengebracht. We staan er nu anders voor. We hebben inderdaad een fonds door de contributiebijslagen ook door vrijwillige bijdragen van partijgenoten. Maar genoeg is er natuurlijk [missing]. De partij heeft die contributiebijslag nog niet gehad over de volle periode wa[missing] men op den duur rekent. Bovendien, ondanks de prijsbeheersing, zijn ook de prijzen van papier, drukwerk en alles wat nodig is weer gestegen sinds de berekeningen daarvoor gemaakt waren en indertijd is bovendien niet gerekend met de kosten van de televisie-uitzendingen, die de partij gemeend heeft dat het juist was om voor eigen rekening te nemen. En zo is er de gedachte opgekomen, om willen [missing] beschikken over voldoende middelen, om onze denkbeelden en daden duidelijk te maken, een actie te gaan voeren, waarbij wij ons gaan richten tot honderdduizenden, waarvoor bepaalde adressen worden beschikbaar gesteld, ook van niet-partijgenoten van wie verwacht mag worden, dat zij wel belangstelling en wel

sympathie voor onze beweging hebben. Juist ook tot geestverwanten en mensen waarvan we mogen verwachten dat ze geestverwanten zijn, maar die niet bij de partij zijn aangesloten. Tot honderdduizenden denken wij ons op een bepaalde manier te richten. Hoe, dat hoeven we nu niet te bespreken, dat wordt schriftelijk meegedeeld aan gewesten en aan afdelingen. Maar daarvoor moeten onze leden worden gemobiliseerd. Want ik ben wel gevraagd een taak te vervullen, maar die komt voornamelijk erop neer, om anderen te vragen te gaan werken. Zoals dat wel meer geval is. Een dergelijke actie kan nog een andere betekenis hebben dan enkel de vraag om geld. Deze actie, waarbij wij bedoelen, dat zeer vele partijgenoten worden gemobiliseerd en dat zij zich wenden tot degenen voor wie die bijdragen worden gevraagd kan ertoe bijdragen, dat reeds dadelijk op indringende wijze contact wordt verkregen met zeer velen, en belangstelling en sympathie wordt gevonden bij hen voor de strijd die wij gaan voeren. Het is ook belangrijk hoe wij die strijd zullen voeren. Wij hebben veel te zeggen over verleden, heden en toekomst.

Ons congres heeft bevestigd dat de maatschappelijke grondslag van onze partij is: breed in de verscheidenheid en breed van visie.

Het resultaat van de actie moet klinken als een klok.

De *Voorzitter* sluit het congres na een woord van welkom te hebben gericht tot nieuwbenoemde partijbestuursleden mevr. v. d. Marel en Dankert en dank te hebben gericht tot de niet-herkozen of afgetreden partijbestuursleden: Tuin, Eng[missing]man, Van Lienden en Bolkstein.